

Deres Majestæts nuværende Ministerium og Folkethinget ere komne i en Strid, der er bleven heftigere med hvert Aar. Saa ofte Vælgerne ved Opøsning af Folkethinget have været kaldede til at tilkjendegive deres Mening — langt oftere end et regelmæssigt Statsstyre vilde have krævet — have de med stort og stigende Flertal stillet sig paa Folkethingets Side. Denne Strid har standsset ethvert nyttigt Lovarbejde og gennemtrængt Samfundet med en Hadets og Bitterhedens Aand, som enhver oprigtig Fædrelandsven dybt maa beklage. Der er intet Haab om, at dette Forhold mellem Folkethinget og Ministeriet kan forandres. Under den herskende Stemning bliver enhver ny Sag et Tvivlens Emne, og ikke blot forhindres en Afgjørelse nu for Tiden, men enhver fremtidig Løsning vanskeliggjøres.

Med en Regjering, der har Villie og Evne til at samarbejde med Rigsdagen og formaar at fremkalde den samstemmende Beslutning af alle Statsmagterne, der kræves til enhver Lov og Bevilling, er Folkethinget villigt til at forhandle. Thinget vil, for at naae et heldigt Resultat af de nu gennem saa mange Aar ophobede Lovarbejder, gaa saa vidt i Smødekommen, som dets Overbevisning om Fædrelandets Tarv, Statskassens Evne og Folkets Ret tillader. Store Opgaver, der hidtil ere standsede af den politiske Konflikt, vente paa deres Løsning, og en frugtbar, heldbringende Virksomhed vil staa aaben for en Regjering, der magter Stillingen og kan vinde Rigsdagens Tilslutning.

Deres Majestæt!

I et betydningsfuldt Dieblit, paa et Vendepunkt af Folkets Liv og Deres Majestæts Regjering, paa Skilleveien, hvor et Valg maa træffes, rette vi disse Ord til Kronens Bærer.

Det beror paa Deres Majestæts Beslutning, om vi nu skulle aabne et nyt Afsnit af den politiske Kamp, lidenstabeligere og farligere end nogen, vi hidtil have kjendt, i hvilken Grundlovens Bud skulle brides og forvantes ved sofistiske Fortolkninger, for saa vidt man ikke drifter sig til aabent at tilside sætte dem, i hvilken den ene Yderlighed vil fremkalde den anden, og i hvilken vort lille Lands Kræfter ville blive opslidte i fortærende Broderkrig, eller om Historien fra dette Dieblit, da Faren var størst, skal kunne regne en Periode af nyttigt og enigt Arbejde til Folkets og Fædrelandets Vel under Overholdelse i Aand og Sandhed af den Grundlov, i hvilken Deres Majestæt og vi ved vor aflagte Ed have anerkjendt det uantastelige Grundlag for det danske Folks politiske Frihed.

I dette Valg er det vort trøstige Haab, at Kongens Visdom vil mødes med Folkets Ønsker.

C. Berg.

H. S. Hansen (Siir).